

[Holstein.]

og Tvangsmidlernes Parti, og som mere end noget andet rejser Klassekampens Fane mellem Borgerne i Stedet for den broderlige Fordragelighed og Forsonlighed mellem Klasserne. Det er ikke det, der interesserer dette Parti, det er udelukkende den økonomiske Lighed, som den højtærede Socialminister skrev til en ung bekymret idealistisk Socialdemokrat, der spurgte — jeg husker ikke hvornaar, det var i Sommer —, hvad der i Grunden blev af den socialistiske Marxisme og Marxismens Idealer. Den højtærede Socialminister lod ham forstaa, at disse Ideer havde ikke mere noget paa sig. Nej, nu var Socialdemokratiet blevet et fornuftigt og praktisk Parti, og det, man nu stræbte efter, det var at faa en Krone mere i Løn, at faa en ny Funktionærplads her og dér og en ny tro og paalidelig socialdemokratisk Partifælle anbragt paa ledige Pladser i den offentlige Forvaltning og Husholdning. Det var det, Socialdemokratiet nu arbejdede for, og det var der Forslag i, sagde den højtærede Socialminister.

„Een-Krones Socialisme“, det er det, vi har, og det er et Spørgsmaal, om Een-Krones Socialisme og funktionaristisk Socialisme i Virkeligheden ikke er skadeligere og mere svækkende og demoraliserende for det borgerlige Samfund end den aabenbare og uforbeholdne Kommunisme og yderliggaaende Marxisme. Man tror, at det Socialdemokrati, der tilsyneladende er moderat, er ufarligt og uskadeligt for det borgerlige Samfund, og at det er bedre at give efter overfor det for ikke at faa noget værre frem, nemlig de kommunistiske Strømninger; men jeg er ikke sikker paa, om ikke netop dette Socialdemokrati er den værste Fare og den Faktor, der mest underminerer det borgerlige Samfunds Modstandsevne mod Tidens yderliggaaende socialistiske Tendenser.

Fra konservativ Side er det Gang paa Gang blevet hævdet, at konservativ Politik's Hovedopgave rent taktisk set var at bekæmpe Socialdemokratiet, og at intet borgeligt Parti stod bedre rustet og var bedre egnet til at bekæmpe Socialdemokratiet end Konservatismen. Det er endvidere gentagende blevet hævdet fra konservativ Side i de allersidste Aar og sidst paa Landsraadmødet ovre i Aarhus, at det, der nu tiltrængtes paa det fiskale Omraade, var en gennemgribende Omlægning af vort Skattesystem, en Omlægning fra direkte Beskatning til indirekte Beskatning, og, indenfor den indirekte Beskatning, at det fremfor alt

gjaldt om at lægge Skat paa udenlandske Varer fremfor paa indenlandske Varer. Jeg maa maaske tilføje, at det jo ogsaa i de sidste Aar mere end noget andet af de borgerlige Partier har været de Konservative, som har hævdet, at Sabotering af Forsvarslovene paa Militærbudgetterne var utilstedelig.

Hvorledes er nu disse fundamentale konservative Programkrav blevet ført ud i Livet ved det Forlig, man har sluttet med Socialdemokratiet? Ja, man er fra konservativ Side gaaet med til en Forhøjelse af den direkte Skat, af den direkte Skat, som man fra konservativ Side har erklæret, at man under ingen Omstændigheder vilde være med til at forhøje og navnlig ikke under vanskelige økonomiske Forhold, den Skat, Formue- og Indkomstskatten, hvorom Venstres tidligere Finansminister og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, gentagende har hævdet, ogsaa efter at vi har faaet den Neergaardske Formueskattelettelse i 1927, at den fremdeles var den Skat, der ved Siden af de direkte Ejendomsskatter tyngede haardest paa Erhvervslivet, tyngede haardest paa dansk Produktion. Og saa er Forholdet det, at det just er disse Skatter, som man fra konservativ Side giver den skrappeste Opskrining i denne Krisesituation!

Og Militærløvene! Ja, hvis man havde indskrænket sig til at spare, hvor det kunde ske uden i mindste Maade at skade Forsvarets kraften af det stakkels svage Forsvar, vi har her i Landet, hvis man havde ophævet Landstormen, hvis man havde indskrænket den alt for store og urimelige Administration i Krigs- og Marineministeriet, hvis man havde pillet de mange Poster ud paa Krigs- og Marineministeriets Budget, hvor det er muligt at skære ned uden at svække Forsvarets livsvigtige Interesser, saa skulde jeg ikke have sagt noget til det. Men hvor er det, man fra konservativ Side skærer ned paa Militærbudgetterne? Det er Genindkaldelserne, og det er Anskaffelse af Materiel til Hæren, den haardt tiltrængte Materiefornyelse til Hæren. Paa disse Omraader slaar man sig selv paa Munden, som man gør det med Hensyn til den direkte Beskatning.

Og for den indirekte Beskatnings Vedkommende i dette Forlig er Forholdet endvidere dette, at det fortrinsvis er paa dansk Produktion, man lægger den forøgede Skat. Det er Ølskatten, først og fremmest Ølskatten, som faar det store Sving. Nu skulde jeg i og for sig ikke sige noget til det, for jeg er tilbøjelig til at tro, at naar de danske